



Avellaneda de la Font d'en Mamet

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Torrent d'en Cuquet
Alçada: 280

Coordenades:

Latitud: 41.52787
Longitud: 2.33161
UTM Est (X): 444238
UTM Nord (Y): 4597574

Classificació

Número de fitxa 08214 - 201
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: 08213A00909005
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dl., 30/03/2015 - 02:00

Descripció

Avellaneda que creix en tot l'àmbit del Torrent del molí de Cuquet, amb una presència molt elevada a proximitat de la font de Can Mamet i de l' indret conegut com el Molinot. L'avellaner (*Corylus avellana*)

està a mig camí d'un arbre i un arbust, ja que pot arribar a fer entre 6 i 7 metres d'alçada. El seu port és arbustiut degut als nombrosos rebrots i vares de fusta flexible que neixen de la mateixa soca. Aquest arbre és una espècimen espontani del torrent, i conviu al costat de roures, verns, plataners, saucs, robínies i altres espècies caducifòlies pròpies de llocs humits. Les fulles són grans, en forma de cor, lleugerament asimètriques a la base, gruixudes i amb els nervis secundaris paral·lels enfonsats. El marge de la fulla es reconeix pel seu doble dentat. El seu fruit és l'avellana, entre 1 a 2 cm. . Floreix als mesos d'hivern, gener i febrer, abans de treure les fulles. Les flors són unisexuals. Les masculines, es troben en llargs aments i pengen en grups de dos a tres; són molt visibles. Les femenines que gairebé no es veuen són les que esdevindran el fruit sec, l'avellana.

Història

A més a més del fruit, de les llavors se n'extreu un oli de color groc daurat per la pressió en fred que és comestible. Té un contingut molt elevat en vitamina A i E a més de potassi, magnesi i calci. Antigament l'escorça s'emprava com astringent per tallar la diarrea i les hemorràgies. També és apreciat en cosmètica en la cura de la pell i el cabell, semblant a l'oli d'ametlla.

La seva fusta és molt apreciada per a la construcció i fabricació de mobiliari. Els pagesos l'utilitzen de natural per a l'horta, ja sigui per enfilar-hi tomaqueres, mongeteres, etc., o per fer tanques de protecció degut a la seva flexibilitat.

Els saurins tenen una predilecció per la vareta, (anomenada també verga, forcat, vagueta o bastó) natural d'avellaner, (una branca en forma de Y) que està considerada com l'instrument més antic per detectar aigua. A la tradició celta, l'avellana simbolitza el coneixement.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE VILASSAR (1999). Pla Especial del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt.

CANELA BALSEBRE, Rosa M. (2010). Bruixots de l'aigua. Els saurins a Catalunya. Estudis sobre el patrimoni etnològic de Catalunya / 1. Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana. Ed. Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació.

PARÉS, Eduard (2006). Arbres Monumentals de Catalunya. 18 anys des de la primera protecció. Ponència de la 2a trobada d'Arbres Monumentals i Singulars. Alcalà d'Henares, 19 – 21 de 2005. Ed. Generalitat de Catalunya. Departament de Medi Ambient i Habitatge. Direcció General de Medi Natural. Barcelona.

PHILIPS, Roger (1989). Los Arboles. Editorial Blume, S.A. Barcelona.



